U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci navrhovatele: **D. B.**, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle ustanovení § 101a a násl. s. ř. s.,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel svým návrhem bez data - doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 2. 2011 – brojí proti rozhodnutí bývalého Středočeského krajského národního výboru v Praze, odboru vodního a lesního hospodářství a zemědělství ze dne 30. 11. 1988, č. j. VLHZ 3350/88-235, ve spojení s rozhodnutím bývalého Ministerstva životního prostředí ČSR ze dne 14. 8. 1990, č. j. 713/OSS I-511/90, o revizi pásem hygienické ochrany (ochranných pásem) vodního díla Želivka, které označuje za opatření obecné povahy.

Jednou z podmínek řízení a věcného rozhodnutí o tomto návrhu je zaplacení soudního poplatku. Smyslem a účelem zaplacení soudního poplatku je jednak to, aby účastník tímto úkonem stvrdil, že svému návrhu přikládá určitý nezbytný stupeň vážnosti a důležitosti a že se nejedná o podání podávané „jen tak“, jednak to, aby stát příjmy ze soudních poplatků alespoň zčásti pokrýval náklady na financování výkonu veřejné moci, zejména pak náklady na činnost orgánů provádějících zpoplatněná řízení či úkony. Zákonodárce proto stanovil, že není-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty pak soud řízení zastaví (§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

Navrhovatel D. B. současně s podáním uvedeného návrhu nesplnil poplatkovou povinnost, která v tomto případě vzniká již podáním žaloby nebo jiného návrhu (§ 4 odst. 1 písm. a/ zákona o soudních poplatcích) a je splatná vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Nejvyšší správní soud proto výzvou ze dne 25. 2. 2011, č. j. 7 Ao 1/2011 - 14, vyzval navrhovatele D. B., aby ve lhůtě do 7 dnů ode dne doručení této výzvy zaplatil v kolcích soudní poplatek z podaného návrhu ve výši 1000 Kč

podle položky 14a, bod 2 písm. d) Sazebníku poplatků (případně v hotovosti nebo i bezhotovostně) s poučením, že nebude-li soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení ve stanovené lhůtě zaplacen bude řízení zastaveno (§ 47 písm. c/ s. ř. s., § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Navrhovatel byl v uvedené výzvě poučen i o tom, že v případě splnění zákonných podmínek může žádat o osvobození od soudních poplatků a že kolkové známky je třeba vylepit na zaslaný tiskopis, který je nutno podepsat a vrátit Nejvyššímu správnímu soudu. Tato výzva k zaplacení soudního poplatku ve výši 1000 Kč byla doručena navrhovateli dne 1. 3. 2011, který tak měl splnit svou poplatkovou povinnost nejpozději dne 8. 3. 2011. V této lhůtě však nebyl soudní poplatek navrhovatelem uhrazen, a proto Nejvyšší správní soud musel řízení o podaném návrhu zastavit pro nezaplacení soudního poplatku (§ 47 písm. c/ s. ř. s. z důvodu uvedeného v ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že uvedený návrh D. B. trpěl i jinými vadami, v jejichž důsledku byl neprojednatelný (především postrádal označení odpůrce, ačkoliv podle ustanovení § 101 odst. 4 s. ř. s. odpůrcem je ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části je navrhováno, vylíčení rozhodujících skutečností je provedeno poměrně chaoticky a lze jen s obtížemi usuzovat na podstatu problému, chybí označení důkazů, jichž se bude navrhovatel v řízení dovolávat, návrh zcela postrádá i přesné označení petitu, který musí být určitý a srozumitelný a návrh není ani datován a podepsán navrhovatelem, ačkoliv předložená plná moc neopravňuje ani k sepisu návrhu a ani k zastupování v řízení před správním soudem). Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2011, č. j. 7 Ao 1/2011 - 12, byl sice navrhovatel vyzván k odstranění uvedených vad ve lhůtě do jednoho týdně ode dne doručení usnesení (k doručení došlo dne 1. 3. 2011), ale i tato výzva se minula účinkem a navrhovatel popsané nedostatky neodstranil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 18. března 2011

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu